

HØJTLÆSNING AF SKRIFTERNE

Norman Hill
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Ghana.

»Det er tid til højtlesning,« sagde hr. Otoo. Nyameye satte sig frem i stolen. Højtlesning var sjovt.

Hver dag i skolen læste deres lærer en bog højt for klassen. Nogle gange læste han om dyr. Nogle gange læste han om folk i andre lande. Og nogle gange spurgte han klassen, om de havde en bog, de ville have ham til at læse.

»Er der nogen, der har en bog, de gerne vil have mig til at læse i dag?« spurgte hr. Otoo.

Nyameye rakte hånden i vejret. »Det har jeg.« Han rakte ned i sin taske og trak sin yndlingsbog op. Det var fortællinger fra Mormons Bog. Han havde taget den med, så han kunne læse i den, mens han ventede på at blive hentet af sin mor. Billederne hjalp ham med at forstå historierne fra skrifterne.

»Er der nogen, der har en bog, de gerne vil have mig til at læse i dag?« spurgte hr. Otoo.

ILLUSTRATION: ZHEN LIU

Hr. Otoo smilede, da han så den store bog. »Vi har ikke tid til at læse hele bogen. Er der en bestemt del, du gerne vil have mig til at læse?«

»Ja,« sagde Nyameye. Han bladrede gennem siderne, indtil han fandt sin yndlingshistorie. »Kunne du læse denne her, tak? Den hedder ›Lehis drøm.‹«

»Hvad handler historien om?« spurgte hr. Otoo.

»Den handler om en profet, som så et syn. Han så et smukt træ med god frugt.« Nyameye pegede på et billede af træet. »Han ville gerne have, at hans familie skulle spise frugten sammen med ham. Vil du læse den?« Nyameye rakte bogen til sin lærer.

»Selvfølgelig,« sagde hr. Otoo. Så begyndte han at læse højt. Han læste om den smalle sti, der førte til træet. Han læste om jernstangen. Og han læste om at holde buddene.

Nyameyes ven Selorm rakte hånden op. »Hvilken slags træ var det?« spurgte han Nyameye.

»Det ved jeg ikke,« sagde Nyameye. »Men frugten var så god. Det må have været endnu bedre end et mangotræ.« Nyameye holdt en pause for at tænke.

»I Kirken har jeg lært, at frugten står for Guds kærlighed. Så det giver mening, at den var så velsmagende og speciel.«

Da timen var slut, sad Nyameye udenfor og ventede på sin mor. Han fandt sine fortællinger fra Mormons Bog frem for at læse lidt mere.

»Det var en sej historie,« sagde Selorm. Han satte sig ved siden af Nyameye. »Må jeg læse en mere sammen med dig?«

»Ja!« Nyameye bladrede hen til en anden historie. De læste om kong Abinadi og kong Noa.

Flere af deres klassekammerater kom hen for at lytte med. Når de havde spørgsmål, svarede Nyameye på dem. Han stillede dem endda nogle spørgsmål, for at se, hvad de kunne huske fra de historier, de havde læst.

Kort efter så Nyameye sin mor komme gående hen imod dem. »Tak fordi I læste sammen med mig,« sagde han til de andre børn. Han lukkede bogen og smilede. Han var glad for, at hans venner kunne lide hans yndlingshistorier, lige så godt som han selv. ●